

Kolmapäev, 7. juuli 2010

3. Komisjon käsitleb ka järgmisi küsimusi:

- suunised fondi varade investeerimiseks (risk, likviidsus, kooskõla ELi eesmärkidega);
- fondi varahalduri valimise kriteeriumid (sisemine valik või kolmanda era- või avalik-õigusliku isiku, näiteks Euroopa Investeerimispanka kaudu);
- võimalus teha sissemaksed, mida võetakse arvesse normkapitali suhtarvu arvutamisel;
- haldusmeetmed (karistused või hüvituskavad) fondi kasutavatele süsteemselt olulistele piiriülestele pankadele;
- tingimused fondi tegevusvaldkonna võimalikuks laiendamiseks, mis hõlmaks peale süsteemselt oluliste pankade kõiki piiriüleseid pankasid;
- riikide stabiilsusfondide võrgustiku loomise ulatus (ja asjakohasus) kõigi nende asutuste jaoks, kes fondis ei osale. Seejärel tuleks luua ELi raamistik, millega reguleeritakse olemasolevaid ja tulevasi riiklikke фонде, mis järgivad ühtseid ja siduvaid eeskirju.

Soovitus nr 4 kriisiohjamisüksuse kohta

Euroopa Parlament on seisukohal, et vastuvõetava õigusakti eesmärk peaks olema reguleerida järgmist:

EPJA sees luuakse sõltumatu kriisiohjamisüksus, mis juhiks süsteemselt olulisi piiriüleseid pankasid puudutavate kriiside lahendamist ja nendega seotud maksejõuetusmenetlusi. See üksus

- tegutseb õiguslikus raamistikus ja EPJA pädevusega kindlaks määratud rangetes piirides;
- koondab õigus- ja finantsalaseid eriteadmisi ja mis on spetsialiseerunud pankade ümberstruktureerimisele, ümberkorraldamisele ja likvideerimisele;
- teeb tihedat koostööd riiklike ametiasutustega rakendamise, tehnilise abi ja töötajate ühise kasutamise valdkonnas;
- teeb ettepanekuid fondist maksete tegemiseks;
- alati, kui tekib vajadus piiriülese asutuse kriisi lahendamiseks või likvideerimiseks, tuleks EPJA määratud sõltumatutel ekspertidel teostada põhjalik uurimine sellega seotud põhjuste ja vastutuse analüüsimiseks ning väljatoomiseks. Euroopa Parlamendi tuleks uurimiste tulemustest teavitada.

Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahend ja Euroopa finantsstabiilsusmehhanism ning kavandatav tegevus

P7_TA(2010)0277

Euroopa Parlamendi 7. juuli 2010. aasta resolutsioon Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi ja Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi ning kavandatava tegevuse kohta

(2011/C 351 E/10)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 122 ja 143;
- võttes arvesse eurorühma 7. juuni 2010. aasta suuniseid Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi kohta;

Kolmapäev, 7. juuli 2010

- võttes arvesse 16 euroala liikmesriigi 7. juuni 2010. aasta otsust;
 - võttes arvesse komisjoni 12. mai 2010. aasta teatist majanduspoliitika koordineerimise edendamise kohta (KOM(2010)0250);
 - võttes arvesse nõukogu 11 mai 2010. aasta määrust (EL) nr 407/2010, millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism;
 - võttes arvesse nõukogu 18. veebruari 2002. aasta määrust (EÜ) nr 332/2002, millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem;
 - võttes arvesse euroala riigipeade ja valitsusjuhtide 7. mai 2010. aasta avaldust;
 - võttes arvesse majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 9.–10. mai 2010. aasta kohtumise järeldusi;
 - võttes arvesse euroala riigipeade ja valitsusjuhtide 25. märtsi 2010. aasta avaldust;
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 25.–26. märtsi 2010. aasta kohtumise järeldusi;
 - võttes arvesse euroalasse kuuluvate liikmesriikide 11. aprilli 2010. aasta avaldust euroala liikmesriikide abi kohta Kreekale;
 - võttes arvesse 24. juunil 2010. aastal komisjonile esitatud küsimust Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi ja Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi ning kavandatava tegevuse kohta (O-0095/2010 – B7-0318/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et Maastrichti lepingu autorid ei näinud ette võimalust, et euroalal võib tekkida riigivõla kriis;
- B. arvestades, et liikmesriikide välja antud riiklike võlaväärtpaberite marginaalide vahe kasvas euroalal eriti kiiresti 2009. aasta sügisel;
- C. arvestades, et teatud liikmesriikide jaoks halvenes olukord riiklike võlaväärtpaberite turul märkimisväärselt 2010. aasta kevadel ja jõudis kriitilisele tasandile 2010. aasta mais;
- D. arvestades, et riiklike võlaväärtpaberite turul toimunud arengusuundadest oleks vaja paremini aru saada;
- E. arvestades, et Euroopa Liidu finantsabi nõukogu 11. mai 2010. aasta määruse (EL) nr 407/2010 tähenduses on kõnealuse määruse artikli 2 lõike 2 kohaselt piiratud „maksete assigneeringute suhtes kohaldatava omavahendite ülemmäära piiresse jääva varuga”; arvestades, et artikli 3 lõikes 5 on sätestatud, et komisjon ja abisaav liikmesriik sõlmivad vastastikuse mõistmise memorandumid, milles täpsustatakse nõukogu kehtestatud üldised majanduspoliitilised tingimused ja mille komisjon edastab Euroopa Parlamendile ja nõukogule;
- F. arvestades, et euroalasse kuuluvad liikmesriigid asutasid kooskõlas 9.–10. mai 2010. aasta majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu otsustega 7. juunil 2010 Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi, mis on vastavalt Luksemburgi seadustele piiratud vastutusega äriühing (*société anonyme*) ja mille abil euroala liikmesriigid tagavad selle vahendi kaudu antavad laenud proportsionaalselt kuni 440 miljardi euro väärtuses,

Kolmapäev, 7. juuli 2010

1. toetab viimasel ajal ELi ja liikmesriikide tasandil euro stabiilsuse tagamiseks võetud meetmeid; kahetseb, et vaatamata süvenevale finantskriisile ei astunud ELi poliitika kujundajad varem otsustavaid samme;
2. rõhutab, et need meetmed on kõigest ajutised, ning et iga liikmesriigi eelarve- ja struktuuripoliitika vallas ning majanduse juhtimiseks uue ja tõhusama raamistiku rajamisel on vaja teha tegelikke edusamme, et vältida selliste kriiside tekkimist tulevikus ning samas suurendada kasvupotentsiaali ja tõhustada jätkusuutlikku makromajanduslikku tasakaalustamist ELis;
3. leiab, et praegust kriisi ei saa pikas perspektiivis lahendada juba niigi suurtes võlgades olevatesse riikidesse täiendava võla suunamisega;
4. on seisukohal, et kõik liikmesriigid, eelkõige aga majandus- ja rahaliidu (EMU) liikmed peaksid oma majanduspoliitika väljatöötamisel arvestama nii selle poliitika siseriiklike tagajärgedega, kui ka mõjuga, mida see avaldab kogu ELile ja eriti EMUsse kuuluvatele liikmesriikidele; leiab, et majanduspoliitika on küsimus, mis puudutab kõiki ja seda tuleks vastavalt asutamislepingus sätestatud menetlusele nõukogus kooskõlastada;
5. usub, et vaatamata nõukogu 11. mai 2010. aasta määrusele (EL) nr 407/2010 ja nõukogu 18. veebruari 2002. aasta määrusele (EÜ) nr 332/2002 peaks eriotstarbeline rahastamisvahend andma riikidele, kes ei kuulu euroalasse, võimaluse hakata vabatahtlikult lepingu alusel eriotstarbelise rahastamisvahendi liikmeks;
6. hindab komisjoni teatist KOM(2010)0250 majanduspoliitika koordineerimise edendamise kohta, kui olulist panust ELi majanduspoliitika tõhusamale koordineerimisele; leiab, et majanduse järelevalve parandamiseks esitatud õigusaktide ettepanekutes tuleks arvesse võtta asutamislepingu artikli 121 lõike 6 alusel vastu võetavaid uusi teiseseid õigusakte; leiab, et tulevase järelevalveraamistiku eesmärk peaks olema saavutada riigi rahanduse jätkusuutlikkus, majanduskasv, konkurentsivõimelisus, sotsiaalne ühtekuuluvus ja kaubanduse tasakaalustamatuse vähendamine;
7. on seisukohal, et uute ELi vahendite ja menetluste kehtestamisel tuleb arvesse võtta Euroopa institutsioonide vastavaid rolle, muu hulgas parlamendi seadusandlikku ja eelarvealast rolli ning EKP sõltumatut rolli rahanduspoliitika alaste otsuste vastuvõtmisel;
8. palub komisjonilt hinnangut Euroopa finantsstabiilsuse mehhanismi võimaliku mõju kohta eriti ELi eelarvele, muudele ELi rahastamisvahendile ja EIP laenudele;
9. palub komisjonilt hinnangut Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi mõju kohta, eriti eurovälakirjade turgude toimimisele ja nende marginaalidele; palub komisjoni lisaks hinnata selle eriotstarbelise rahastamisvahendiga seotud otsuste langetamise menetluse otstarbekust ja vastutust, et leida pikaajaline lahendus;
10. palub lisaks täpsemalt selgitada, kuidas hakkab toimima Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi ja IMFi vaheline koordineerimine, kaasaarvatud küsimus, kas fondide vaheline raha jaotamine määratletakse paralleelselt, et säiliks suhe 2:1; kas intressimäär kooskõlastatakse mingil moel IMF määraga, kui eeldada, et IMF määr on nende üldise tava kohaselt kindel? millist intressimäära prognoositakse lisaks Saksamaa valitsuse võlakirjade intressimäärale ja kas see võib olla ligikaudu 1 %; soovib teada, kas IMFi ja Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi laenuid saavad olema samaväärsed, kuna see annaks Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendile automaatselt eelise mitte osaleda laenuvõtjate kohustuste ümberstruktureerimises, kuna vastasel juhul kannaks Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahend tegelikult esmariski;

Kolmapäev, 7. juuli 2010

11. soovib teada, kas on kavandatud meetmeid, millega tagatakse võrdne kohtlemine; märgib sellega seoses, et näiteks Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi intressimäär paistab olevat teistsugune, kui Kreeka jaoks kokkulepitud paketil, kuna Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi laenuvõtjad maksavad neto koondkulu eriotstarbelisele rahastamisvahendile rahaliste vahendite hankimise eest; tahab lisaks teada, kuidas saab tagada õigluse riikidele, kes ei ole majandus- ja rahaliidu liikmed, kui Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahend toimib alles pärast 60 miljardi euro suuruse vahendi ärakasutamist;
12. märgib, et euroala riikidel võlaväärtpaberite nominaalne kohustuste täitmata jätmise risk ei ole tingimata null, nagu eeldati kapitalinõuete direktiivis, ning et praegune arengusuund on suurendanud liikmesriikide pikaajalise võla kohustuste täitmata jätmise riski; on arvamusel, et Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaksid selle probleemiga tegelema;
13. märgib, et kapitalinõuete direktiivis on riigi võlakirjade riskikaal null;
14. palub EKPd selgitada täpselt oma hiljutisi otsuseid osta järelturult riigi võlakirju ning arwab, et EKP peaks koostama selge ajakavaga väljumisstrateegia selle tava lõpetamiseks;
15. usub, et pikaajaliseks lahenduseks on vaja tegeleda sisemise tasakaalustamatusega ja mittejätkusuutlike võlakoorumustega ning seega ka praeguse kriisi struktuuriliste põhjustega; leiab, et selline pikaajaline lahendus hõlmab sisemise makromajandusliku tasakaalustamatuse korrastamist euroalal ja ELis, mis omakorda aitab vähendada olulisi erinevusi euroala riikide konkurentsivõimes;
16. on seisukohal, et tõhusam raamistik majanduse juhtimiseks peaks hõlmama alalist ELi riigivõla kriisi lahendamise mehhanismi, nagu Euroopa Valuutafond, kooskõlastatud lähenemisviisi makromajanduslikuks tasakaalustamiseks ning tõhusamat sünergiat ELi eelarve ja liikmesriikide eelarvete vahel, mis täiendaks eelarve jätkusuutlikku konsolideerimist;
17. täheldab, et vaatamata olulisele mõjule, mida see mehhanism ELi eelarvele võib avaldada, ei ole parlamendil otsustamise protsessis rolli, kuna see vahend asutati Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 122 lõike 2 kohaselt nõukogu määrusega; leiab samuti, et on vaja tagada parlamendi, kui eelarvepädeva institutsiooni kaasatus küsimusse, millel võib olla eelarvele nii kaugeleulatuv mõju;
18. kutsub komisjoni üles enne 2010. aasta lõppu korraldama sõltumatu teostatavusuuringu, milles käsitletakse uuenduslikke rahastamisvahendeid, nagu eurovõlakirjade ühist emissiooni, kui marginaalide vähendamise ja eurokesksete võlaturgude likviidsuse parandamise vahendit;
19. märgib, et eurovõlakirjade väljaandmine ELi asjakohase infrastruktuuri tarbeks võib olla kooskõlas stabiilsuse ja kasvu paktist kinnipidamisega;
20. palub komisjonil analüüsida erinevaid võimalusi luua pikaajaline süsteem, mis peaks tõhusalt ja jätkusuutlikult vältima ja lahendama riigivõla probleemi ning samas võimaldaks saada ühisrahast võimalikult suurt kasu; on arvamusel, et sellises analüüsis tuleks arvesse võtta asjaolu, et riigi võlakirjade kohustuste täitmata jätmise risk võib liikmesriigiti erineda ja võib olla peaks see krediitiasutuste vahetuskuurssides selgemini peegelduma;
21. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule, Euroopa Ülemkogule, eurorühma esimehele ning Euroopa Kesk pangale.